

do człowieka i z ciągłym zaangażowaniem wobec problemów społeczeństwa”. Środowisko, którego integralną częścią jest powietrze, „jest dobrem publicznym, mieniem całej ludzkości i wszyscy są za nie odpowiedzialni. Ten, kto posiada jego część, ma ją jedynie po to, aby zarządzać nią dla dobra wszystkich. Jeśli tego nie czynimy, to bierzemy na swe sumienie ciężar zaprzeczenia istnieniu innych”.

Ufamy, że 24. Sesja Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP 24), która w grudniu tego roku odbędzie się w Katowicach, pomoże zjednoczyć wysiłki wszystkich krajów w tej sprawie. Zachęcamy do modlitwy w tej intencji, aby Duch Święty przemieniał ludzkie serca, prowadząc je do zgody i jedności w trosce o nasz wspólny dom.

Nawrócenie ekologiczne, czyli przemiana serca i sumienia

Cała ludzkość wezwana jest do uświadomienia sobie konieczności zmiany stylu życia, produkcji i konsumpcji, by powstrzymać globalne ocieplenie albo przynajmniej wyeliminować przyczyny wynikające z działalności człowieka. Do refleksji, której celem jest uwrażliwienie sumienia na kwestie ekologiczne, trzeba jeszcze dodać sprawy o wiele bliższe przeciętnemu odbiorcy tego listu. Warto spojrzeć na samego siebie i zapytać choćby o egoistyczny, konsumpcyjny styl życia, który grozi nam wszystkim, a ma swoje źródło w zapomnieniu o Bogu. Stworzenie bez Stworzyciela zanika – przypomina Sobór Watykański II.

Pierwszą ofiarą tego zapomnienia jest zawsze sam człowiek, a po nim świat stworzony. Niepohamowane gromadzenie dóbr, wyzysk i niszczenie przyrody, znęcanie się nad zwierzętami, zaśmiecanie lasów, obrzeży dróg, oceanów, powietrza, przestrzeni kosmicznej, nadużywanie wszystkiego tego, co z Bożej ręki otrzymaliśmy – to niepełny katalog grzechów ekologicznych. W encyklice *Laudato si* papież Franciszek stwierdził, że jako wierzący potrzebujemy „nawrócenia ekologicznego”, które stając się owocem spotkania z Jezusem, będzie zmieniało nasz stosunek do świata.

Odbuduj zrujnowany świat!

Najlepszym przykładem takiego nawrócenia jest Biedaczyna z Asyżu – św. Franciszek. Jego życie wiodło przez beztroską młodość i poszukiwanie własnej chwały aż do radykalnego nawrócenia. Doznawszy wewnętrznego upokorzenia przeżył duchową przemianę. Spotkał Chrystusa w trędowatym, a następnie w kościółku św. Damiana przyjął przesłanie Ukrzyżowanego, by „odbudować Kościół, który leży w ruinie”.

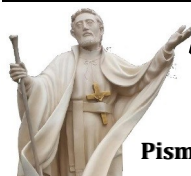
Miłość do Boga zaowocowała w jego życiu umiłowaniem ubóstwa, prostotą życia, bezinteresowną służbą innym i szczególnym stosunkiem do stworzonego świata. Nie utożsamiając przyrody z Bogiem, zauważał w stworzeniach owoc miłości, dobroci i piękna Stwórcy, i darzył je braterską miłością. W Boga wierzył, a stworzenie szanował, gdyż czuł się jego istotną częścią.

Oby przykład i wstawiennictwo św. Franciszka stały się dla nas zachętą do pracy nad sobą, do walki z naszym egoizmem i obojętnością na losy drugiego człowieka i świata. Słowa wdzięczności należą się tym, którzy od lat zabiegają o ochronę środowiska. Niech Biedaczyna z Asyżu pomoże nam być dobrymi stróżami Bożego stworzenia, aby wspólny dom jakim jest ziemia, służył nam i przyszłym pokoleniom.

WSPÓLNOTA Pismo Parafii św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej - Wirku

Wydawca: Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej

Redagują: ks. Piotr Wenzel, Janina i Krzysztof Grębowicz, Adam Nowak (red.naczelny), Joanna Wodarska, Jarosław Dropała, Joanna Basek, Wojciech Kostorz
Redakcja: ul. Wyzwolenia 215, 41-710 Ruda Śląska, tel. 32 242 05 43, email: wspolnotawirek@gmail.com

Pismo Parafii św. Andrzeja Boboli w Rudzie Śląskiej - Wirku

UKAZUJE SIĘ OD 16 PAŹDZIERNIKA 1994 R.

7.X.2018 - 14.X.2018

Nr 29/2018 (1036)

Niedzielną kawiarenką

W niedzielę 14 października zapraszamy na pierwszą edycję

NIEDZIELNEJ KAWIARENKI PARAFIALNEJ

Chcemy wszyscy budować wspólnotę.

Po Mszach świętych o 10.30 i 16.00 przed kościołem będzie można przysiąść, napić się kawy, herbaty, zjeść smaczne babeczki i ciasta. Dla najmłodszych przygotowane będą słodkie niespodzianki.

Z racji na *Dzień Papieski* po wszystkich Mszach niedzielnych będzie można zakupić KREMÓWKI PAPIESKIE (na wynos).

Cena kremówki: 4 zł

Dochód z kawiarenki zostanie przeznaczony na działania duszpasterstwa młodzieży w naszej parafii.

OAZOWO - WAKACYJNE WSPOMNIENIE...

W tym roku ponownie wybrałam się na rekolekcje oazowe, ponieważ zeszłoroczne bardzo dobrze wspominam. Jednak wyjazd w tym roku okazał się zupełnie inny. I – nie sądziłam, że to możliwe – o wiele lepszy.

Z domu wyjeżdżałam z mieszkanką strachu i podekscytowania. Równocześnie chciałam i nie chciałam jechać; z jednej strony chciałam poznać nowych ludzi i dalej formować się w Ruchu Światło-Życie, a z drugiej wołałam zostać w domu, zająć się nauką, jak wcześniej planowałam, posiedzieć z przyjaciółkami i w końcu nadrobić stosy książek, które mi zalegają w pokoju.

Mimo wszystko zdecydowałam się na rekolekcje; tym razem siedemnaście dni spędziłam w Wiśle, przeżywając tak zwany pierwszy stopień. Charakteryzuje się on większym skupieniem na Jezusie niż na stopniu zerowym, gdzie więcej rozmawialiśmy o Maryi.

Formacja zaplanowana przez księdza Franciszka Blachnickiego zakłada, że na tym etapie rekolekcji, w czwartym dniu oazowicze przyjmują Jezusa jako Pana i Zbawiciela, co my również zrobiliśmy. Przyznam, że początkowo pomyślałam, że jeszcze nie jestem gotowa, jednak potem przyszło mi do głowy, że jeśli nie jestem gotowa teraz, to nie będę już nigdy. Dlatego zdecydowałam się na przyjęcie Chrystusa jako Pana i Zbawiciela, jestem bardzo szczęśliwa z tego powodu, bo czuję, że dzięki temu zawierzeniu i oddaniu się Mu mogę lepiej Go zrozumieć i iść dalej przez życie.

Na rekolekcjach odnowiliśmy także przyrzeczenia chrzcielne, a podsumowaniem naszego wyjazdu była ewangelizacja w centrum Wisły. Ewangelizacja to niesamowite doświadczenie tego, jak ludzie potrzebują słuchać o Bogu oraz jak bardzo im Go brakuje.

Wszystko to oraz codzienne spotkanie z Bogiem w Eucharystii i namiocie spotkania (forma rozważania Pisma Świętego) pozwoliło mi na pogłębienie mojej relacji z Bogiem i na odkrycie prawdy o samej sobie. Rekolekcje to niesamowite doświadczenie Boga oraz innych ludzi; już nie mogę się doczekać przyszłego roku!

Agnieszka Budzisz

Zachęcamy do wsparcia finansowego leczenia i rehabilitacji naszej 17 letniej parafianki Patrycji z ul. Borówkowej, która cierpi na czterokończynowe porażenie, padaczkę oraz uszkodzenie nerwu wzrokowego. Patrycja obecnie potrzebuje aparatu rehabilitacyjnego na stopy, który umożliwi jej przyjmowanie postawy stojącej. Koszt 2.500 złotych.

Darowizny w PLN można wpłacać na konto

89 8944 0003 0000 2088 2000 0010

Fundacja Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „SŁONECZKO”

77-400 Złotów, Stawnica 33

NIP 767-15-85-956

Tytuł: **Na leczenie i rehabilitację Patrycji Foerster**

W TROSCE O WSPÓLNY DOM LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI

Miłość to jedyna droga, dzięki której każde ludzkie serce pozwala nam odczuwać potrzeby i prawa innych jako własne. Logika miłości chroni nas przed egoistycznym podbojem stworzonego świata i stanowi filar, na którym opiera się trwałość ludzkich relacji oraz harmonia naszego współżycia ze światem stworzonym.

Jesteśmy odpowiedzialni za kształtowanie piękna świata stworzonego

Godność człowieka powołanego do życia w jedności z Bogiem i innymi stworzeniami stoi u podstaw jego odpowiedzialności za całe dzieło stworzenia.

Człowiek na przestrzeni dziejów usłyszał Boże wezwanie z Księgi Rodzaju: „Czyńcie sobie ziemię poddaną” (Rdz 1, 28). Często jednak ta działalność skażona jest ludzkim egoizmem. Dlatego też, jak pisze papież Franciszek w encyklice *Laudato si*, ziemia – nasza siostra „protestuje z powodu zła, jakie jej wyrządzamy nieodpowiedzialnym wykorzystywaniem i rabunkową eksploatacją dóbr, które Bóg w niej umieścił. Dorastaliśmy myśląc – kontynuuje papież – że jesteśmy jej właścicielami i rządcami uprawnionymi do jej ograbienia. Przemoc, jaka istnieje w ludzkich sercach zranionych grzechem, wyraża się również w objawach choroby, jaką dostrzegamy w glebie, wodzie, powietrzu i w istotach żywych” (*Laudato si*, 2).

Z naszej polskiej perspektywy w ostatnich latach dostrzegamy tę chorobę w zanieczyszczonym powietrzu. W tym zakresie statystyki są nieubłagane. Wśród 50 europejskich miast z najbardziej zanieczyszczonym powietrzem, aż 33 znajduje się w Polsce. Roczna liczba zgonów spowodowana tą sytuacją szacowana jest na prawie 40 tysięcy. Smog zabija.

Nikt nie powinien mówić, że to nie jego sprawa, bo wszyscy potrzebujemy czystego powietrza, aby żyć. Ostatecznie troska o środowisko naturalne, zwłaszcza zaniechanie troski o czystość powietrza to sprawa sumienia, które powinno być wrażliwe na sprawy ekologii.

Ekologia integralna i wezwanie do nawrócenia

Papież Franciszek w encyklice *Laudato si* przypomina, że „wszystko jest ze sobą powiązane. Dlatego konieczne jest połączenie troski o środowisko ze szczerą miłością